

steteritis autem reges et presides nolite cogitare quod aut quid loquimini. Dabit enim vobis in illa hora quod loquimini. Non enim vos estis qui loquimini: sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Sed dubium inde insurgit: quod tempus habuerit ad precogitandum sufficiens: et non oportune precogitauerit temptat deum videat. Ad verum esse omnes confirmant doctores: asserentes discretam precogitationem dato tempore fieri: sed nimiam et curiosam tanquam ex pusillanimitate diuinique auxilii diffidentia / et humane rationis presumptuosa confidentia puenientem condennant: dicuntque christum in euangelio casu hoc arduo et tempore prohibuisse: in quo homo ille: aut nec interrogationes sibi fieri ad precogitare poterit: aut precogitandi tempus auferret. Et tunc nec curam habere vult deus: quomodo hoc est quod ordine et quali modo dicendi: aut quid: hoc est quam materiam et quasi sententias efferas: sed spiritus totum in suo auxilio collocari iubet. Illicoque affutur se permittit: et auxilium prestat: ait enim: Dabit vobis in illa hora quod loquimini. Ideo pulcherrime ait Hieronymus in transitu suo ad Eusebium: Filium Eusebius surge leua in celum oculos tuos: lex dei spiritus sit in corde tuo: ne timeas a facie hominum: quia cum illis est spiritus domini cum quibus est veritas. Et Augustinus quicquid quicumque loquitur homo verum: non est suum quod loquitur sed diuinum: quia sic omnis essentia ab essentia prima venit: sic veritas omnis a prima tantum veritate descendit. Et idem solummodo ille docet in terris qui cathedram habet in celo. Nam ipse solus est qui hominum scientiam docet. Accedat ergo ad christi nominis professionem secure tam docti quam indocti: et spiritus discrete ponant in domino. Quis enim in illo unquam sperauit et profusus est?

(tyrium. Ca. xvi.)

An fratres miore p ceteris obligent ad mar
Cum in regula beati Francisci: quam deo doctore (vt ipse asserit) fratribus suis vir ille seraphicus scripsit de martyrio specialis mentio: et vt ita dicam ad illud exhortatio habeat: questionem facit: an hi qui sub ea regula sunt clerici vel laici ultra alios clericos vel laicos ad infideles accedere: et pro eorum salute vt ad christum putant legitime certare: et sic ad martyrium ipsorum

Hierony.
Eusebus.
Augustin?

se exponet et offerre obliget. Ad plib^o sic ee visū ē. Et in
ei^o pfirmatioez alios inducūt q reglaz bti Frācisci duas
alias in ecclia Romana famosas Reglas bti scilicet Augu
stini et Bndicti plib^o ratiōib^o pceller afferūt. Inē quas et
hāc supaddūt ratiōē: q regula hec inē omēs sola eundi
ad infideles de ministri sui licētia facultatē pbeat. Ait ei
sic in regula beatus Franciscus: Quicq fratrum diuina
inspiratiōe voluerūt ire inē saracenos et alios infideles:
petāt in licētia a suis mgris puincialib^o. Ministri xpo nul
lis eūdi licētia tribuāt: nisi eis q̄s viderit ee idoneos ad
mittēdū. Et h̄ vba sūt regle q sb̄ bulla ē pape Honorij.
At in p̄ori sua regla quā Innocē. papa p̄us pfirmauerat
ait: Quicūq̄ fratruū diuina inspiratiōe voluerit ire inē sar
racenos vadāt cū licētia sui ministri et sui. Minister vero
det eis licētia et nō p̄tradicat: si viderit ee idoneos ad mit
tēdū. Nā tenebit dño reddere ratiōē si in h̄ v̄l in alijs
indiscrete pcellerit. Et infra sb̄dit: Et omēs fratres vbi
cūq̄ sint recordēt q dederūt se et reliqrūt corpa sua dño
nfo Ihu xpo: et p ei^o amore debēt se exponet inimicis tā
visibilib^o q̄ inuisibilib^o. Hec ille. Ex qb^o afferūt etiā ali
qui: q cū bt̄s Frācisc^o in omib^o seq̄ xp̄z curaret: et xp̄s in
ascēsiōe sua disciplis suis mādauerit: q irēt in vniuersuz
mōm: et euāgelij vniūse creature p̄dicarēt: nec timerent
eos qui occiderēt corp^o: qm̄ aīas occidere nō possent: sic
et ad illius exēplū Frācisc^o charitate ardēs fratres suos
debere ad infideles accedere dixit. Cū regulā suā h̄ ee di
cat: sc̄m̄ scz euāgelij ob̄suare. Tñ in p̄ma regla ait: Hec
est vita euāgelij Ihu xpi: quā frat̄ Frācisc^o petijt a dño
papa Inno. p̄cedi sibi et pfirmari. Sz nos aliē q̄ hi sc̄tiens
tes: id qd̄ dubiū facere possz clariori distictiōe d̄clarabi
mus. Prenotando primū q null^o cuiusq̄ sit sc̄tiratis sim
pliciter christianus p̄cepto aliquo obligatur ad infideles
predicationis causa accedere vel se ad martyrium offer
re: s̄ si etiā timidus ille fuerit: de ciuitate in ciuitatem sine
mortali excessu aufugere potest: vt supra declarauim^o.

Augustin^o.
Benedict^o.

Honorius.
Innocētius

Hac ex causa **P**aulus heremita primus ad heremuz fugit
 pluresq; añ eū ad diuersa loca fugiētes fecerūt. **E**t sic nec
 frat quicūq; s̄b beati **F**rāncisci regula: nec alē ad h̄ ex p̄ce-
 pro obligat. **A**t si diuina sit inspiratiōe: p̄uent^o: facultatē
 eū di de licēcia ministri tribuit illi **F**rāncisc^o: et (vt supra vi-
 dim^o) formā et modū inē infideles eundi: et stādi sibi decla-
 rat. **S**ola em̄ diuina inspiratio et electio (vt ei^o regule fide-
 lissim^o expositor ait) idoneā et sufficientē p̄sonaz efficit: et
 p̄positū et p̄fectionē tribuit ad tantū officiū. **E**t poterit h̄
 diuina ispiratio homini tali inotescere: si q̄tidie magis in-
 stiterit: et illū in p̄posito firmet acq̄escatq; animus eius:
 nec quicq; amplius iam desideret. **Q**uod si religiosus fuerit
 ex petitionis instātia suo supiori poterit declarari. **U**ex
 vt supra ostendim^o obligari p̄ōt quis ex mādato pape si
 ad eoz infideliū loca episcopū se cōsecrari p̄miserit: quo-
 niā tūc et ibidē accedere: et illis xp̄i fidē p̄dicare tenetur.
Et hoc recte ad **I**esu xp̄i exēplar: qui discipulos suos epi-
 scopos et patriarchas p̄ orbē totū trāsmisit. **T**enēt tñ pa-
 pa idoneā et ad h̄ sufficiētē p̄sonā eligere: nec ex timidita-
 te nolēti et quē fugitiuū seu xp̄m negaturū cognouerit h̄
 mādare debet. **S**ed **F**rānciscus nec h̄ facere potuit: nec in
 regula sua h̄ voluit: sed q̄tū xp̄m illi imitari fuit p̄missum
 declarauit: cū ait: **Q**uicūq; fratruū diuina inspiratiōe vo-
 luerint ire: vt p̄ h̄ qd̄ est voluerint: illis nō vt xp̄s discipu-
 lis suis p̄ciperet ite in vniuersū mundū: sed vt facultatez
 eū di p̄cederet: p̄suleret seu incitaret: vt vir sc̄tus **P**etr^o:
Johānes: et doctissimus vir alius **A**lexander de ales plu-
 resq; alij existimauerūt. **U**ex cū vir ille **F**rāncisc^o charita-
 te arderet: martyriū flāma: hostiā deo viuētē toto corde
 et visceribus se offerre p̄cupiuit: vt morte sic et vita dño et
 mḡfo suo simulē se p̄beret: et fratrib^o suis de se exhortati-
Bonauētura uum daret exemplū: trib^o vicib^o (vt **B**onauētura ei^o vi-
 te descriptor annotauit) ad infideles accedere temptauit:
 qd̄ cū semel a deo illō posse p̄ficere p̄cederet post tribula-
Soldanus. tiōes multas derisōes et vbera ad **S**oldani p̄spectū de-

Petrus.

Johannes.

Alexander.

Bonauētura

Soldanus.

uenit. **Quē Soldan⁹** in successu: affectu ossissime ⁊ audiebat ⁊ admirabat: sed qz vt supra diximus voluit eū dñs nō p carnis martyriū: sed p mētis incendiū in xpm crucifixū trāsformari: redijt ad italiā. Et qnqz fratrib⁹ q̄s diuina inspiratiōe cōmotos: ⁊ charitate feruētes nouit: ad infideles eū di licētā p̄stitit: q̄ cū christi fidē ⁊ d̄bo ⁊ exemplo predicarēt in **Barrochia** ciuitate regis granate martyriū coronas pmeruerūt. **Mirabilis** ergo q̄cūqz fratrib⁹ suis vir iste seraphic⁹ scripsit: vt ver⁹ m̄grī ⁊ dñi sui discipul⁹: omni diligētia p̄s ip̄e p̄ficere curauit. **Estēditqz** illū p̄fectū fratrem suū eē: q̄ ⁊ regulā nō solū ad p̄cepta: sed ad p̄silia ⁊ exhortatiōes: vt ⁊ ip̄e totalit̄ p̄fecit obfuarēt. **Nō** ergo ad martyriū se offerre fratres sui obligant: nec magis q̄ alij: si ad magna sue regle p̄silia ⁊ exhortatiōes: vt eoz pat̄ fuit: ip̄i p̄fcti eē nō curāt. **Nec** ex p̄fessioe euāgelij ad hoc obligari possūt: cū timidis fugiēdi facultatē tribuat euāgelij. **Nec** **Frācisc⁹** illos ad eundū astringit: verū id p̄fectiōi ascripsit: in q̄ nil sanguis ⁊ carnis eē affirmat: si q̄s ad infideles ob eoz lucz seu martyriū desiderij: diuina inspiratiōe accesserit. **Sed** si q̄ ex fratrib⁹ suis se inē infideles repererint cū corp⁹ suū **Iesu xpo** uouerint: causa instāte ex **Abis Frācisci** debent se ⁊ inimicis audacter exponere: nec tūc aufugere licet: s̄ causā fortit̄ p̄seq̄ obligant. **Et** qz alijs q̄ncūqz aufugere data facultate p̄mittit in hoc illos magis obligari dicere possumus.

Quis mod⁹ habēd⁹ his q̄ ignorat linguā eoz infidelij: ad quos charitatis ⁊ martyrii ardo-
re accedere cupiūt. **Ca. xvij.**

Quoniam possibile ē p̄les ardore martyrii succēdi: q̄ ad infideles p̄ sc̄tissima nois xpi p̄fessioe accedere omni ardore cupiāt anxiet̄qz ex barbāre lingue d̄fectu: cui⁹ nec minimū d̄bū alloq̄ nouerit. **Moduz** istis explicare ⁊ viā curabim⁹ q̄b⁹ ⁊ inē illos hāc sc̄tāz xpi nois p̄fessioz cōmode p̄ficere potest. **Nā** licz aliq̄ ex xpianis forte mercato rib⁹ inē illos linguā cognoscāt: nō tñ cogitādūz est: q̄ illoz